

## ΑΛΒΑΝΙΚΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

Τα τελευταία χρόνια η γειτονική Αλβανία προσπαθεί, επιζητεί και επιδιώκει να συντηρεί και διατηρεί ανιστόρητες προκλήσεις κατά της Πατρίδας μας σχετικά με τους “Τσάμηδες” και την “Μεγάλη Αλβανία”.

Συγκεκριμένα, έχει καθορίσει την 27ην Ιουνίου, ως ημέρα γενοκτονίας των τσάμηδων, προβλέπει εβδομάδα της τσαμουριάς, ανήγειρε ηρώο γενοκτονίας των τσάμηδων, ανακήρυξε δημοκρατία της τσαμουριάς, προσέφυγε στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Πρόσφατα οργάνωσε έκθεση φωτογραφιών και χαρτών, που έχουν αναρτηθεί στην εξωτερική περίφραξη του Προεδρικού Μεγάρου της και συνοδεύονται από κατηγορίες εναντίον της χώρας μας σχετικά με την “γενοκτονία των τσάμηδων” και την “κατοχή αλβανικών εδαφών από την Ελλάδα”.

Στη συνέχεια περιγράφεται και αναλύεται περιληπτικά η δημιουργία και εξέλιξη του ανύπαρκτου για την Ελλάδα “Ζητήματος των Τσάμηδων και της Γενοκτονίας αυτών”.

Οι τσάμηδες είναι εξισλαμισμένοι ορθόδοξοι χριστιανοί της περιοχής Ηπείρου. Κατοικούσαν στα χωριά της Θεσπρωτίας, αποτελούσαν περίπου το 28% του πληθυσμού του νομού και εξαιρέθηκαν από την ανταλλαγή των πληθυσμών της Συνθήκης της Λωζάνης του 1923.

Μετά την κατάληψη της Αλβανίας από τους Ιταλούς και δύο μήνες προ της κήρυξης του Ελληνοϊταλικού πολέμου, ένας μεγάλος αριθμός τσάμηδων, περίπου 1500 άτομα, λαθραία εισήλθαν στην Αλβανία και συγκρότησαν τάγματα εισβολής.

Την 28η Οκτωβρίου 1940 τσάμηδες χρησιμοποιήθηκαν από τις ιταλικές δυνάμεις εισβολής, ως οδηγοί κατά την προέλασή τους προς την Ηγουμενίτσα. Κατά δε την προσωρινή κατάληψη της περιοχής, οι τσάμηδες προέβησαν εις ανήκουστα εγκλήματα και βαρβαρότητες, όπως σφαγές, λεηλασίες, πυρπολήσεις οικιών και προσβολές των ελληνικών αμυνόμενων δυνάμεων από τα νώτα.

Στην συνέχεια κατά τη διάρκεια της Κατοχής 1941-1944, οι τσάμηδες συνεργάστηκαν φανερά με τα ιταλικά και γερμανικά κατοχικά στρατεύματα και εφάρμοσαν διώξεις κατά του ελληνικού πληθυσμού, οι οποίες σε μερικά χω-

ριά της περιοχής μετατράπηκαν σε ανελέητα έκτροπα, όπως λεηλασίες, κλοπές, δολοφονίες, σφαγές, βιασμοί γυναικών και πυρπολήσεις σπιτιών. Το στυγερότερο έγκλημα αυτών ήταν η ενεργή συμμετοχή τους στην εκτέλεση από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής στις 29 Σεπτεμβρίου 1943 των 49 προκρίτων της Παραμυθιάς.

Με την αποχώρηση των γερμανικών κατοχικών στρατευμάτων πολλοί τσάμηδες, περίπου 16.000 – 18.000 εθελοντικά εγκατέλειψαν την Ελλάδα φοβούμενοι αντίποινα εκ μέρους των Ελλήνων. Κυρίως όμως φοβούμενοι να μην κληθούν και απολογηθούν ενώπιον της ελληνικής δικαιοσύνης για τα εγκλήματά τους, που είχαν διαπράξει σε άμεση και στενή συνεργασία με τα εχθρικά στρατεύματα κατά την περίοδο της κατοχής.

Μετά την απελευθέρωση της Πατρίδας μας και συγκεκριμένα το έτος 1945 το Ειδικό Δικαστήριο Δωσιλόγων Ιωαννίνων καταδίκασε 1936 τσάμηδες ως εγκληματίες πολέμου. Οι περισσότεροι αυτών καταδικάστηκαν εις θάνατον, αλλά όλοι τους ευρίσκονταν και διέμεναν με ασφάλεια στην Αλβανία.

Παράλληλα ολοκληρώθηκε η νομική διαδικασία και τους αφαιρέθηκε η ελληνική ιθαγένεια, τα δε κτήματά τους αποδόθηκαν στους ακτήμονες της περιοχής.

Σήμερα οι τσάμηδες υποκινούμενοι και καθοδηγούμενοι, διακηρύσσουν απροκάλυπτα τις αξιώσεις τους επί των ελληνικών εδαφών της Θεσπρωτίας, τα οποία διεκδικούν με την προσφυγή τους στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης και αξιώνουν τον επαναπατρισμό τους.

Η έκθεση έχει ως δεύτερο θέμα την κατοχή αλβανικών εδαφών από την Ελλάδα. Μια συνεχής, ανιστόρητη και αμετανόητη προκλητικότητα, η οποία καλλιεργείται, παρουσιάζεται και συντηρείται με χάρτες της λεγόμενης “Μεγάλης Αλβανίας” στα σχολικά βιβλία.

Παρά την συμφωνία, που έχει υπογραφεί, κατά το παρελθόν, από τους αρμόδιους υπουργούς των δύο χωρών όπως “απαλειφθούν από τα σχολικά βιβλία παρόμοιοι χαρακτηρισμοί” η Αλβανία συνεχίζει την προπαγάνδα και τη διδασκαλία των μαθητών της για αλύτρωτα εδάφη, τα οποία κατέχονται από την Ελλάδα.

Βέβαια, η εκπόνηση, έκδοση και δημοσίευση γεωγραφικών χαρτών, στους οποίους η Ήπειρος απεικονίζεται και εμφανίζεται μέσα στα γεωγραφικά όρια μιας ονειρευομένης αλβανικής επικράτειας αποτελεί διαχρονική προσπάθεια από τα τελευταία χρόνια του 19ου αιώνα, διαιωνίζεται μέχρι σήμερα και αποσκοπεί στην δημιουργία και παρουσίαση των κατάλληλων συνθηκών διεκδίκησης εθνικών εδαφών της Ελλάδας.

Μετά την παραπάνω περιγραφή καθίσταται επιτακτική η ανάγκη της συνεχούς παρακολούθησης, διαρκούς εγρήγορσης και της αδιάλειπτης διπλωματικής προβολής των τεκμηριωμένων ελληνικών θέσεων περί των ανύπαρκτων και κακώς προβαλλομένων αλβανικών θέσεων τόσο της γενοκτονίας των τσάμηδων, όσο και της εδαφικής αμφισβήτησης τμημάτων της Πατρίδας μας. Τα σύνορα της Ελλάδας είναι αδιαπραγμάτευτα και απαραβίαστα.

Φύλακες γρηγορείτε, οι καιροί ου μενετοί.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

Μετά Τιμής

Νικόλαος Ζαρκάδας

Υποστράτηγος ε.α.